

**Տ. ԱՐՄԱՇ ԵՊԻՍԿՈՊՈՍ ՆԱԼԲԱՆԴՅԱՆԻ ՔԱՐՈԶԸ՝
ԽՈՍՎԱԾ Ս. ԷԶՄԻԱԾՆԻ ՄԱՅՐ ՏԱՃԱՐՈՒՄ
ԵՊԻՍԿՈՊՈՍԱԿԱՆ ՁԵՌՆԱԴՐՈՒԹՅԱՆ ԱՌԻԹՈՎ
ՄԱՏՈՒՑՎԱԾ ՈՒԽՏԻ Ս. ՊԱՏԱՐԱԳԻՆ**
(22 հունվարի 2006 թ.)

Միքելի՝ հավատացյալներ, նախ հոգվույս պարտքը կզգամ իմ խորին և որդիական երախտագիտությունս և շնորհակալությունս հայտնել ազգիս Հայրապետ Ն.Ս.Օ.Տ.Տ. Գաբրեզին Բ Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսին. Նորին Սրբության բարձր տնօրինությամբ և հովանավորությամբ հրավիրվեցի և մեկնեցի Դամասկոս, որտեղ և ստանձնեցի Դամասկոսի առաջնորդի ծանր, բայց նաև քաղցր պարտականությունը, ապա այսօրվանեն մեկ շաբաթ առաջ ստացա նաև իր օրհնաբեր Աջեն եպիսկոպոսական ձեռնադրությունը և օծումը: Իմ աղոթքս է առ Աստված, որ Ամենաբարձրալը միշտ հաստատուն պահի Մայր Աթոռ Սուրբ Էջմիածինը և իր գահակալը՝ պարզևեղով Հայոց Հոր երկար և եկեղեցական գործունեության արդյունաշատ տարիներ:

*«Զի այնպես սիրեաց Աստուած զաշխարհ,
մինչև զՈրդին Իւր Միածին ետ»:*

(Հովհ. Գ 16)

«Յանուն Հօր եւ Որդւոյ եւ Հոգւոյն Սրբոյ. ամէն»:

Երբորդ հազարամյակի այս արշալույսին աշխարհը մեր առջև կներկայանա նոր հուսալքությամբ, և կլսենք երկրագնդի բոլոր ցամաքամասերի վրա, որ դեռևս կան աղքատներ, անոթիներ, մերկեր և թշվառներ, որոնք կտառապեն կարիքից, այլևայլ պակասություններից, և միաժամանակ ականատեսն ենք լինում, թե ինչպես շատ մարդիկ հղիացած իրենց հարստության մեջ՝ կարողացել են ինչ-որ ձևով ապահովել իրենց համար նյութական կարելիությունները, կազմակերպել իրենց առօրյան զվարճալի և հաճելի ժամանցներով:

Նույն պատկերն էր, նույն մարդկությունն էր և նույն հուսալքված հասարակությունն էր 2000 տարիներ առաջ: Չքավոր մարդը, ռամիկը վերստին կարոտ էր հացի, և ահա այս հուսալքված խավարի մեջ ոչ մեկ հույս ունենալով, մարդիկ կսպասեին հույսի, բայց չէին տեսներ, կսպասեին լույսի, բայց իրենց չէր տրվեր, և ահա այս հուսալքված հասարակությանը և մարդկությանն է, որ եկավ մեկը՝ հայտարարելով, թե Աստված այնքան սիրեց աշխարհը, որ Իր միածին Որդուն տվեց անոր փրկության համար:

Եկավ մեր Փրկիչը՝ Միածին Որդին, փրկեց Իր փրկարար արյամբ և ազատագնեց մեզ բոլորս՝ տալով մեզի ազատություն և փրկություն: Անոնք, որոնք լույսի մեջ էին, անոնք, որոնք իսկապես կվստահեին լույսին, հավատացին և փրկվեցան, իսկ անոնք, որոնք խավարի մեջ էին և կսպասեին խավարային իրենց առօրյան ապավինելու այլ փրկության, մնացին խավարի մեջ և այդպես ալ չտեսան փրկությունը:

Հարստությունը, որ տրվեցավ մեզ, տրվեցավ 2000 տարիներ առաջ մարդկության և 2000 տարիների ընթացքին: Այդ հարստությունը այն չէր, որով մենք կարենանք մեր

նյութական և մարմնական պետքերը հոգալու: Եթե միայն տեսնենք նույնիսկ հարստացած մարդիկ, եթե մակերեսային ցույց կտան իրենց կյանքի կարելիությունները, այդ նյութականորեն առանձնաշնորհյալ ընտրանիին մեջ և այդ մակերեսին ետև կան ցավոք և տառապոք մարդիկ ևս և այնպես, ինչպես կարոտյալին տառապանքն է մարտիրոսական, նույնպես այս ցավի մեջ և իրենց հարստության մեջ թերևս տառապոքին տառապանքն էլ մարտիրոսական է, և եթե մենք կսպասենք, որ մեր հարստությունը պիտի լինի միայն նյութական, մեր կյանքի ապահովությունը պիտի լինի միայն հաճոյական, ապա մենք էլ չենք հավատա լույսին և մենք էլ չենք ըմբռնի լույսի զորությունը և մանավանդ ավետարանիչին այն վկայությունը, որ հնչեց 2000 տարիներ առաջ, որ ըսավ, թե Աստված այնքան սիրեց աշխարհը, որ մինչև իսկ Իր միածին Որդուն տվեց անոր փրկության համար:

Այսօր, սիրելիներ, մենք՝ քրիստոնյա մկրտվածներս, մենք՝ լույսի որդիներս, կհավատանք լույսին և մենք եթե նույնիսկ ունինք որոշ կարիքներ և ամեն մեր ջանքը, ճակտի քրտինքը, որ կթափենք և երբեք կամ դժվարությամբ կարող ենք ապահովել ինչ-որ նյութական կարելիություններ և չենք կրնար վայելել կյանքը այնպես, ինչպես ունին մարդիկ և կրնան վայելել, ապա եկեք՝ հետևենք ավետարանիչին այս վկայության և մեզի համար կերտենք մեր հարստությունը: Մեզի համար ստեղծենք, ապահովենք մեր հարստությունը, հոգևոր այն հարստությունը, որով փրկվեցան լույսի զավակները, որով և մենք պիտի փրկվինք՝ դառնալով լույսի զավակներ:

Քրիստոսի խոսքը ընդունեցին անոնք, որոնք իսկապես կերտեցին իրենց համար հոգևոր հարստություն, կերտեցին իրենց համար այնպիսի բարեպաշտ և աղոթալի կյանք, որով արժանի եղան նաև այն փրկության և այն սիրո վկայության, որով Աստված փրկեց Իր Միածին Որդին:

Մարդ արարածս միշտ կկապվի հարստության: Եթե մենք ընտրենք միմիայն նյութական հարստությունը, ապա մենք էլ հոգեպես և սրտով պիտի կապվենք միմիայն նյութական հարստությանը, բայց եթե մենք մեր ստեղծած հոգևոր հարստության նվիրենք մեր սիրտը և հոգին և կյանք տանք անոր և նույնիսկ այս երրորդ հազարամյակի արշալույսին հուսալքված այս մեր կյանքին բանանք մեր սրտերը և ըլլանք սիրո արտահայտության այն վկաները, որ սեր ճառագե և իր շուրջինները ջերմացնեն իր սիրով, զոհողությամբ և դառնանք այսպիսի հարստության զավակներ, այսպիսի լույսի զավակներ և այս հարստության կապենք մեր սրտերը այնպես, ինչպես նույն ավետարանիչը կըսե՝ վկայելով Քրիստոսի խոսքը, թե ուր որ ձեր գանձերն են, այնտեղ էլ պիտի լինեն ձեր սրտերը:

Մենք լույսի զավակներ ենք, մենք փրկության զավակներ ենք, ուրեմն մենք ըլլանք տերը այդ հարստության, որովհետև մեր հոգևոր հարստությամբ է, որ կփառաբանվի երկնավոր Հայրը, մեր հոգևոր այս հարստության զոհողությամբ է, որ կօրհնաբանվի Տերը: Այս հարստությամբ է, որ կրնանք մխիթարել հուսալքված սրտեր, կրնանք մենք այնտեղեն քաղել մեր հույսերը, և այսպիսով մենք ալ սպասենք այն լույսին, այն սիրո, որով Աստված տվավ Իր Միածին Որդին մեր փրկության համար:

Թող Աստված հարստացնե մեր հոգին, թող Աստված մեզի տա այն կարելիությունը և կարողությունը, որպեսզի աղոթքով կերտենք հոգևոր մեր այս հարստությունը, և այս հարստության ընդմեջեն փառաբանվի երկնավոր Հայրը, Որուն միայն կվայելե փառքը, պատիվը և երկրպագությունը հավիտյանս, ամեն: